

9. רמב"ם הלכות תשובה פרק א הלכה ב

שעיר המשתלח לפי שהוא כפרה על כל ישראל כהן גדול מתודה עליו על לשון כל ישראל שנאמר והתודה עליו את כל עונות בני ישראל, שעיר המשתלח מכפר על כל עבירות שבתורה הקלות והחמורות, בין שעבר בזדון בין שעבר בשגגה, בין שהודע לו בין שלא הודע לו הכל מתכפר בשעיר המשתלח, והוא שעשה תשובה, אבל אם לא עשה תשובה אין השעיר מכפר לו אלא על הקלות, ומה הן הקלות ומה הן החמורות, החמורות הן שחייבין עליהם מיתת בית דין או כרת, ושבעות שוא ושקר אף על פי שאין בהן כרת הרי הן מן החמורות, ושאר מצות לא תעשה ומצות עשה שאין בהן כרת הם הקלות.

10. כסף משנה הלכות תשובה פרק א הלכה ב

ומ"ש אבל אם לא עשה תשובה אין השעיר מכפר לו אלא על הקלות. ק"ל דהתם משמע דלרבנן אפילו עבר אעשה אם לא עשה תשובה אין שעיר מכפר ולרבי אפילו על החמורות מכפר בלא תשובה חוץ מפורק עול ומגלה פנים בתורה ומפר בריתו בבשר וצ"ע:

11. על התשובה עמ' 74-75

של הלכה למעשה — מחוה אישיות משפטית אינדיבידואלית ובלתי מתחלקת, לא פחות מאישיות משפטית אינדיבידואלית של יחיד. לא ראובן או שמעון או לוי, אף לא כולם יחד, או כל אלה שתרגמו מחצית השקל תרומת חלשכה שממנה נקנה חקרבו, הם חמלים של "קרבו ציבור", אלא כנסת ישראל כחטיבה אחת, כאישיות אינדיבידואלית עצמית ולא כסכום של כרוכך יחידים.

בניגוד נמור לקרבן חסותפיו שיש לו חרבה בעלים, שניים או אלפיים או מליון — הכל לפי מספר המשתתפים בו — "קרבו ציבור", אין לו אלא בעלים אחד, ממש כמו קרבן חיחיד, ומי הוא חמלים? הציבור, כלל ישראל, שאינו על-מדין חסך הכולל, תצירוף התארימטית של כד וכד יחידים, אלא אישיות ייחודית עצמית, מעין חטיבה בפני עצמה. "כנסת ישראל" — ואיננו מדבר כאן על דרך המיסתורין והקבלה, אלא לפי הנדרה

12. תוספות מסכת פסחים דף נ עמוד א

מקום שנהגו - אור"י בשם ריב"א דמפרש בירושלמי מאי שנא ערבי פסחים משאר י"ט משום דזמן הפסח מחצות ואילך ואף יחיד קאמר התם בשאר ימות השנה ביום שמביא קרבן אסור במלאכה ופריך אם כן יהא כל היום אסור כמו יחיד שמביא קרבן ומפרש התם משום דראוי להקריב משחרית אבל פסח אינו יכול להקריבו אלא אחר חצות כדנפקא לן מבין הערבים ופריך אם כן קרבן תמיד שהוא לכל ישראל וקרב בכל יום יהא בכל יום אסור במלאכה ומשני שאני תמיד שהתורה הוציאה מן הכלל דכתיב ואספת דגנך ואם כל ישראל יושבים ובטלים מי יאסוף להן דגן ומשמע התם דמדאורייתא אסורה ונראה דאף בזמן הזה דליכא הקרבה כיון שנאסר אז אסור לעולם.

13. רמב"ם הלכות תשובה פרק ב הלכה ז

יום הכפורים הוא זמן תשובה לכל ליחיד ולרבים והוא קץ מחילה וסליחה לישראל, לפיכך חייבים הכל לעשות תשובה ולהתודות ביום הכפורים

14. הגדת בית הלוי עמ' רטו

ויזכר זכרוננו ופקדוננו |
זכרון אבותינו וגו'
זכרון כל עמך בית
ישראל לפניך. יש להבין
מהי הכוונה במה שאומרים
מקודם וזכר זכרוננו ואח"כ
מוסיפים זכרון כל עמך בית
ישראל, דאין לומר דזכרוננו
קאי על צבור המתפללים או
על האנשים המסובין אהו
בסעודה בלבד ולכן מוסיפים
אחר כך לבקש על כל עם
ישראל, ד"זכרון אבותינו"
זכיה, דלא שייך לייחס את

האבות לצבור מסויים, ועל כרחך דלשון זה כוללת את כל עם ישראל, וא"כ גם כשאומרים וזכר
זכרוננו משמעו זכרונם של כל ישראל, ומהו זה שמוסיפים ואומרים זכרון כל עמך בית ישראל.
ונראה הביאור בזה, דהן אמת דכשאנו מבקשים "ויזכר זכרוננו" הכוונה היא לזכרונם של כל
ישראל, אבל זוהי בקשה על כל אחד ואחד מישראל כפרט, ולכן מוסיפים ומבקשים: זכרון כל
עמך בית ישראל, היינו על כל עם ישראל בכלל וכחטיבה אחת. וראיה לזה מנוסח החתימה
של ברכת השכיבנו כשכתב ויר"ט: בא"י הפורש סוכת שלום עלינו ועל כל עמו ישראל, שכאן
הוא שבח להשי"ת שהוא פורש סוכת שלום, ובזה בודאי שלא שייך לחלק את השבח שהוא פורש
את סוכת השלום הן על צבור המתפללים והן על כל ישראל, אלא דאי כשי"ד "עלינו" מכוון
על כל אחד ואחד מישראל כפרט ו"על כל עמו ישראל" מכוון על כל ישראל כחטיבה אחת.
(הגרי"ו, כתבי תלמידים)

15. כתב סופר נציבים

ואתם כננים סיוס סלכס לפי ס ללקיכס תלמיכס סנמיכס וחי כל איש ישראל לא
אלריך נרקוקיס ותיעד סכיל גיב ספרעסי נעקיל נבחהם סכיל למינ וסי עקסר וחי
וכנס אגד לא יעד כחן בלחן סקסי ס עקסר ונשסיס לחן עקסר. ותעמי כי כל ישראל
בנוף וכלים אסר יחפני כי סריג עליס נלמדו לטי, אכל כנס עלי סנבסרי וליס ניערללי
וכן ניערלליס ולא נכתיס ונלרס וכדומס. אלא פיי סכל ישראל מרביס זס כס, עקיעיס
סלס יעד סעלס כי סלס אחרס ותגריס יעד ולק נקדל גיב ישראל כמו בית סנעסס
וכנס דכריס לרופיס יעד חיעד לנרס עליס ותגריס סנרסס דלתיס גנוח וקדל גיב פיי
סלערסוס כל אלו יעד סאי אפסר זס נלא זס כ עס סי כילס יעד מקדלו גיב ישראל
סאיז לא נלא זס, וחי כיו סשסיס רליט סל עקיס, אכל כסלחן עקיס רלחן סי או לחן
לסס ססאלחוזס וכל ליס וליס לעלכו יקסר חוסגנ נעמין סלרלי ותין סייכות זס לא.
|| ולק כשעסיס רלחן סי לחן עקסר לישראל לקסר ולעסס כי סלס כליט אהד נסכני ותין
לקסר כנס יערללי, עסאיז כסלחן עשסיס רלחן סי או לחן לסס סייסס זס לא וכל או נוק
קחן עמועד נעיע ולק כשעסיס רלחן סי או לחן עקסר ח"ג ערעיג אהס נלגיס סיכ
סלכס לפי סי פיי כשעסיס רלחן סי רלמיכס סנעמיכס אקריכס וסוטרסס כל איש ישראל:
כילס יעד קח איש ישראל סעלס אהחי עסלבי יעד וסס קח איש או ישראל או וקלי:

16. נחמיה פרק ח פסוק ח - י

(ח) ויקראו בספר בתורת האלהים מפרש ושום שלל ויבינו במקרא: ס